

Fraværende: Hage, (Hyg); Hall; Hansen, G.; Hindenburg; Holm, B.; Holstein-Holsteinborg; Høgsbro; Jensen, H.; Jørgensen, Sylvest; Kjær; Klein; Koch; Larsen, E. G.; Müller; Møller Hoyer; Olsen; Raben; Rimestad, C. B.; Sager; Scavenius; Schleppegrell; Tuxen; Ussing; Winther; Zahle; Zeilau; Alberti; Albreffen, H. (Hyg); Andersen, N.; Bach; Bille; Bregendahl (Hyg); Brit; Casse; Christensen, Th.; Dinesen; Fenger; Fønnesbed.

Lovforslaget bliver nu at tilfille, Sætspræsidenten.

Man gik derpaa over til

Første Behandling af Forslag til Straffelov for Krigsmagten.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 553 ff.)

C. B. Nyholm: Enhver, som har haft Leilighed til at kende den nu bestaaende militære Strufferet i dens Enkeltheder, Enhver, i hvis Lod det er faldet at skulle anvende dens i høj Grad forældede Bestemmelser, og endelig Enhver, som har haft Anledning til at se, hvilke Kunstgreb Krigsretterne ofte have maattet gjøre, for — og skundom — endda uden Held — at komme bort fra at sælde alt for barbariske og mod Retsfølelsen stridende Domme, Enhver, siger jeg, som har haft Leilighed til at erfare Alt dette, vil med Tak modtage det foreliggende Forslag og paaskjønne, at den høitærede Krigsminister trods alle Hindringer har vidst at fremme Lovforslaget saaledes, at der er Udset til, at det kan blive til Lov endnu i denne Samling.

Jeg skal nu tillade mig nogle Bemærkninger om Lovforslaget dels fra et mere almindeligt Standpunkt og dels ogsaa saaledes, at jeg betragter adskillige Enkeltheder i samme; naturligtvis skal jeg ikke her, hvor der er Tale om en 1ste Behandling, indlade mig paa mindre Forandringer, Redaktionsændringer og den Slags Smaating. Først og fremmest maa det erindres, at dette Lovforslag kun gjælder egentlige militære Forseelser — ikke alminde-

lige borgerlige Forseelser — men altsaa kun særlige militære Forseelser; det vil sige saadanne Forseelser, som kun kunne begaaes af militære Personer, medens de ere i eller udenfor Tjenesten, og dels ogsaa saadanne Forseelser, som i alt Fald ved at begaaes af Militære faar en særegen Art af Straf; saaledes vil, for at nævne et Exempel, Tyveri kunne faae paa en Gang en borgerlig og særlig militær Karakter. Den Skilbvgt, som staaer af det, har et sat til at bevogte, begaar saaledes et Tyveri, som paa en Gang har en borgerlig Karakter, men tillige en særegen militær Strafbarhed. Det er altsaa disse særegne militære Forseelser og Forbrydelser, dette Lovforslag omhandler. Det er da aldeles umiskendeligt, at der gjennem Lovforslaget gaar en bestemt Tendens til at bringe Straffen for disse særlige militære Retsbrud i saa høi Overensstemmelse med den Mand, der gaar igjennem den civile Lovgivning og dens Grundsætninger, som overhovedet den militære Tjenestes rigtignok paa saa mange Punkter faare afvigende Lov, tillader det. Det er tydeligt, siger jeg, at en saadan Retning gaar igjennem hele Lovforslaget, og det vil navnlig fremtræde for de Herrer, naar de tage Kapitel 3 for dem. Den første Paragraf i 3die Kapitel udtaler udtrykkelig, at de i de borgerlige Love indeholdte almindelige Regler for Straffelovens Anvendelse saasom angaaende Betingelse for Strafbarhed, Straffenes Udmaalning . . . blive ogsaa at følge ved de militære Straffeloves Anvendelse. Der er det altsaa saa klart som muligt udtalt, at det er den borgerlige almindelige Lovgivning, der i det Hele taget ved Straffens Udmaalning og Forbrydelsens Begrebsbestemmelse skulle følges. Der er imidlertid — som man let vil overbevise sig om ved at gjennemlæse Kapitlet paa følgende Bestemmelser, og som det i Henhold til det ny Bemærkede flyder af Sagens Natur — gjort forskillige Undtagelser fra denne Regel. Blandt disse Undtagelser skal jeg særlig tillade mig at henlede Opmærksomheden paa den, der omhandles i § 52. Her udtales den Regel, at naar en Forsæt giver med Hensyn til militære Tjenesteforhold Befaling til en strafbar Handling, er den Undergivne, som udfører den,